

Til § 44.

Svarer til Ulykkesforsikringslovens § 40.

Med Hensyn til Ændringerne i Paragraffens 2 sidste Stykker bemærkes, at de samme Regler, som gælder for Forsikringer, som de paagældende *frivillig* tegner for sig selv og udreder Præmien for, bør ogsaa gælde for de Forsikringer, som de paagældende i Henhold til Reglerne i Ulykkesforsikringslovens § 66 C. er *pligtige* at tegne for sig selv og udreder Præmien for.

Til § 45.

Svarer til Ulykkesforsikringslovens § 42.

Man har fundet det rigtigt, at Invaliditetsrenter i Lighed med Dagpenge udbetales direkte af Forsikringsselskaberne i Stedet for at indbetales til Raadet og af dette udbetales til vedkommende. Men i de Tilfælde, hvor der efter nærværende Forslags § 36 skal foretages Indgreb i paagældendes Dispositionsret over den tilkendte Rente, kan Raadet kræve Renten indbetalt.

Man har dernæst fundet det principielt mere rigtigt, at Selskabet ogsaa i de Tilfælde, hvor Indbetaling til Raadet af Ydelser i Henhold til Loven henstaar paa Grund af Appel, først skal betale Renter efter Udløbet af den almindelige Frist paa 14 Dage, i Stedet for som nu fra Datoen for Raadets Underretning om Beløbets Indbetaling.

Til § 46.

Svarer til Ulykkesforsikringslovens § 41, idet der dog foreslaas væsentlige Ændringer.

I § 41, 1. Stk., 5—6. Linie, har man udeladt Ordene: »i den for den paagældende Virksomhed almindelig gældende Arbejdstid«, idet dette Udtryk, der stammer fra den oprindelige Ulykkesforsikringslovgivning, som kun omfattede visse *Virksomheder*, ikke passer paa den nugældende Lovgivning, der ogsaa omfatter private Tjenesteforhold m. m.

Indføjelser af Ordet »syg« foran »arbejdsløs« i 1. Stk., 6. Linie, er blot en Lovfæstelse af den hidtil fulgte Praksis.

I den gældende Lovs § 41, 2. Stk., bestemmes det, at der ved Fastsættelse af Værdien af Kost og Logi for Arbejdere, der har Ophold hos Arbejdsgiveren, skal sondres mellem København og Frederiksberg, Købstæderne og Landet. Denne Sondring foreslaas slettet, men Ændringen tilsigter ikke at indskrænke Adgangen til at sondre ved Fastsættelsen af Værdien af Kost og Logi, men at aabne en Mulighed for, at Sondringen foretages ogsaa efter andre Hensyn end de nu gældende, i hvilken Henseende man navnlig skal henlede Opmærksomheden paa det ubillige i, at Værdien af Kost og Bolig for Personer i Landkommunerne i Københavns Omegn fastsættes til samme Beløb som i andre Landkommuner.

Med Hensyn til Ophævelsen af de i den gældende Lov fastsatte Minimumsgrænser for den Aarsløn, der lægges til Grund for Erstatningernes Beregning, samt med Hensyn til Fastsættelsen af Maksimumsgrænsen for denne Aarsløn, henvises til de almindelige Bemærkninger i Beretningen vedrørende dette Afsnit.

Udeladelsen af Bestemmelserne i den gældende Lovs § 41, 6. Stk., 2. Pkt., er en Følge af Ophævelsen af Minimumsgrænsen for den omhandlede Aarsløn.

Med Hensyn til den i Paragraffens sidste Stykke skete Udvidelse af Raadets Adgang til at ansætte Aarslønnen efter Skøn til ogsaa at omfatte Personer paa under 21 Aar henvises til de almindelige Bemærkninger i Beretningen vedrørende dette Afsnit.